JUNIORPRESS PRESENTEERT
CONAN
DE BARBAAR
SPECIAL
NR. 16
PRIJS: fl. 4,50
BELGIË: Bf. 93
ALS DE GOD VAN DE DOOD EEN TEKEN GEEFT,
MOETEN
ZELFS
HELDEN
STERVEN!
JP
JUNIOR
PRESS
STRIP

LEES NU HET HELDENEPOS VAN Prins Valiant

Al meer dan vijftig jaar een van de best getekende strips

De volgende albums zijn nog verkrijgbaar:

Nr. 21 - De ontvoering van Aleta
Nr. 22 - Het gevecht met de wilde stier
Nr. 23 - De uitdaging
Nr. 24 - De wrede koning
Nr. 25 - De zeeslag
Nr. 26 - De bevrijding
Nr. 27 - De speurtocht naar de heilige graal
Nr. 28 - Aanval op de Neveleilanden
Nr. 29 - Gezant in Rome
Nr. 30 - Arn als gijzelaar
Nr. 31 - Het grote toernooi
Nr. 32 - De wilde horde
Nr. 33 - De zoon van de zonnegodin
Nr. 34 - De stammenoorlog
Nr. 35 - Modreds wraak
Nr. 36 - Het zwaard van de dode krijger
Nr. 37 - De thuisreis
Nr. 38 - De ballingen
Nr. 39 - Intriges op slot Marvyn
Nr. 40 - Het vertrek van Aleta

HOE TE BESTELLEN

Deze albums kunt u bestellen door storting van het vereiste bedrag op bankrekening 47.57.84.480 t. n. v. C.A.K. Bussum B.V. te Naarden, onder vermelding van de nummers van de gewenste albums.
Prijs per album: *f* 7,95. Bij bestelling van 1 album dient u *f* 2,- extra aan portokosten over te maken.

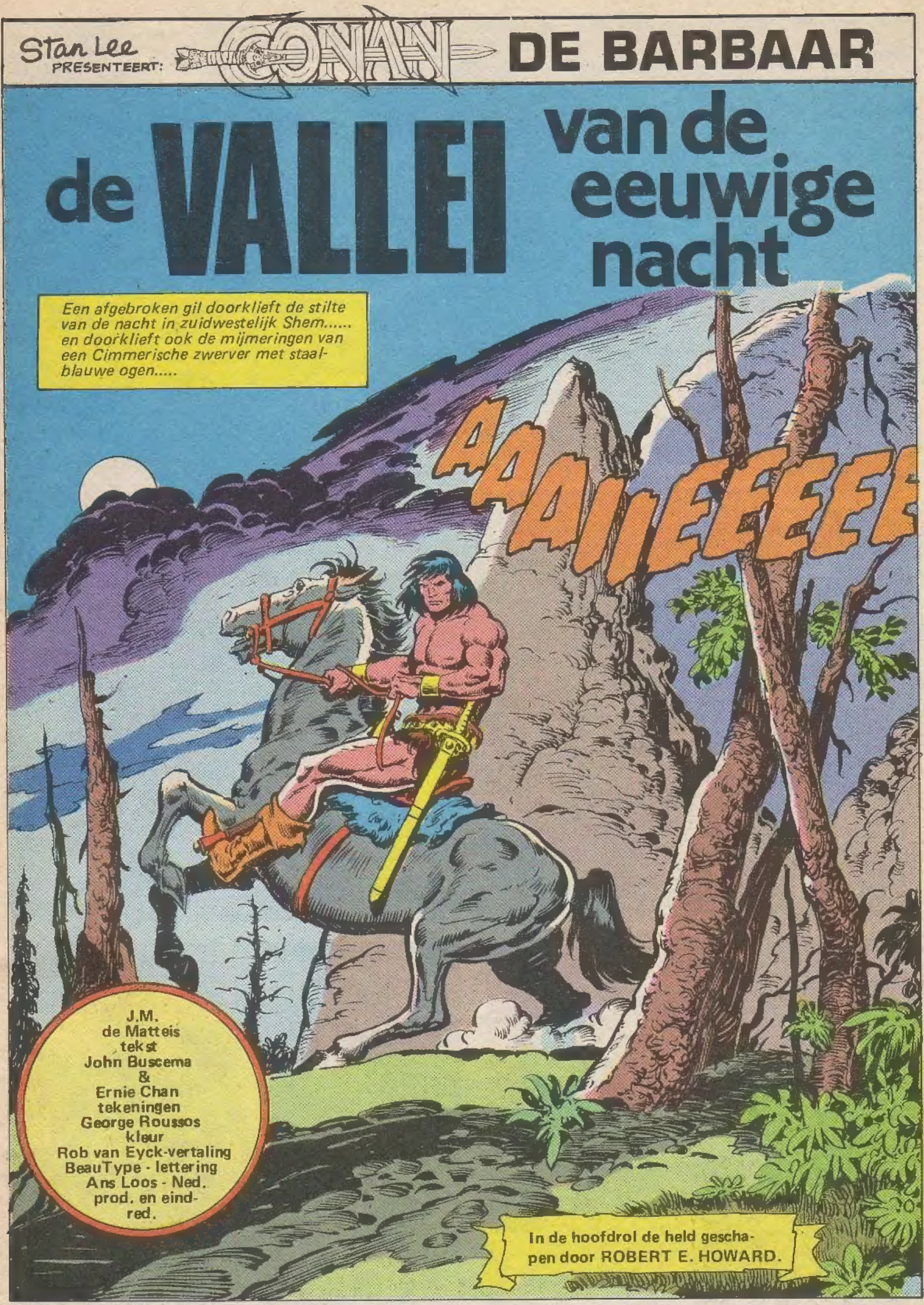

Conan special is een uitgave van Juniorpress b.v., Naarden.

Copyright © 1989 Conan Properties, Inc. All rights reserved. Conan is a trademark of Conan Properties, Inc.

Printed in Hungary.
Oorspronkelijke uitgaven: Conan the Barbarian 118-119-120. Juniorpress 89-4.

De kreet is vervuld van zoveel angst, dat de barbaar, ondanks de akelige klank van de STEM, zich door medelijden laat vermurwen....
... en handelt...!
Ho, hond ..... vannacht wordt er niet gemoord!
DWAAS! Wat doe je nou? Laat me het doden... aan stukken hakken...!
Nee!
Begrijp je het niet? Dat beest komt uit de vallei..... de VALLEI! Als ik het niet meteen....
Oh..... wat maakt het uit....? Ik wilde de ANDEREN beschermen.... maar nu zie ik dat ik alleen mezelf.....
..... kan redden...!
De hand is snel, het mes zinkt diep......
... en de dood brengt een zachte, onbegrijpelijke glimlach.
Als het ding langzaam naar hem toe wankelt, iedere stap een vage persiflage op MENSELIJK lopen, grijpt CONAN zijn ZWAARD.....

Nou..... wat je ook bent.... wat doen we...? Heb ik je terecht gered.....
.... of moet ik afmaken wat die Shemiet begonnen is.....?
Het schepsel kucht, schraapt rochelend speeksel uit de keel en spreekt dan.....
Ik..... wil niet vechten, vreemdeling....
.... je alleen bedanken.... je hebt me gered en....
Opnieuw voelt Conan medelijden in zich opwellen als hij het gedrocht ziet lijden.
..... ik had de vallei nooit mogen ver....
Met een zachtheid en tederheid die ongetwijfeld de honderden zou schokken die door zijn woeste zwaard zijn neergemaaid....
.... tilt de Cimmeriër de bewusteloze gestalte op in zijn sterke armen.....
..... en rijdt verder door het woud. Tweemaal deze nacht heeft hij een geheimzinnige vallei horen noemen en als geboren avonturier besluit hij die op te zoeken....
..... maar of hij dat doet om zijn nieuwsgierigheid te bevredigen of om het misvormde schepsel te helpen, weet hij niet zeker...

Een zwak ochtendlicht rijst op aan de oostelijke hemel als de barbaar met zijn last een kleine, naamloze stad bereikt.....
Ondanks de jaren dat hij de zogenaamde beschaving heeft bereisd, heeft Conan nooit zijn vertrouwen verloren in zijn aangeboren intuïtie, en deze intuïtie waarschuwt hem nu dat er iets niet klopt....!
En als hij de eerste dorpelingen ontmoet, die vroeg zijn opgestaan, staren zij hem aan met MEER argwaan dan hij gewoonlijk als vreemdeling ontmoet....
..... veel MEER!
Crom....! Ik ben al eerder ongastvrij ontvangen......
..... maar JULLIE kunnen nog manieren leren van de SLANGEN in Stygia...!
Zo.... dus nu vluchten jullie! Nou, vlucht maar....
Ik heb er maar één nodig om antwoord te krijgen! Vertel op, hond..... waarom behandelen jullie me zo...?
Wat kunnen we anders?
Bekijk jezelf! Ishtar, Adonis en Bel.... KIJK......!

En hij KIJKT..... naar handen waarop zwerende wonden zijn verschenen. Conans ogen sperren zich wijd open, als hij verteerd wordt door angst......
Instinktief rent hij naar een regenton om in het spiegelende wateroppervlak te kijken....!
Als dit met mijn HANDEN is gebeurd, denkt hij, wat is er dan in Cromsnaam gebeurd met....
.... mijn gezicht...!!
Geen prettig gezicht, hè...? Zelfs niet bij het.... BEGIN....
Het spijt me.... dat je dit overkomt..... lieve Conan....! Het spijt me....
J-Je noemt mijn...
.... je NAAM...? Ja, bij daglicht herken ik je, Conan...
We hebben vele nachten samen doorgebracht.... in warme omhelzing... onze lichamen verstrengeld.... vol hartstocht.
Maar toen.... was ik een heel andere... Jenna.
JENNA?!?

Wend je niet van me af, Conan....! Het lot heeft ons weer samen gebracht.... Dat moet een reden hebben....!
We kunnen nu alleen naar de VALLEI. Kom je...?
Op dat moment heeft Conan weinig keus.
Terwijl zij zwijgend wegrijden, overpeinst Conan het grillige noodlot dat twee mensen zo toevallig en onder zulke buitengewone omstandigheden weer kan samenbrengen.
Ze waren beiden erg jong en hij even naïef als zij wereldwijs, toen zij elkaar voor het eerst ontmoetten in het verdorven Shadizar ......
Vanaf het begin trok Jenna moeilijkheden aan, waardoor Conan moest afrekenen met onder andere de vleermuisgod van een Zamorische sekte...*
* Lang geleden.
.... en de blauwhuidige overlevende van een lang verdwenen ras van vogelmensen.*
* Lang geleden.
Maar helaas kon haar lieftallige uiterlijk niet lang de egoïstische aard van Jenna verbergen...... en Conan liet haar achter in de goot.....!

Maar het verleden is schijnbaar een kronkelende rivier die het pad van een man blijft kruisen en hem telkens met herinneringen overspoelt.
Zo ook met Jenna, die hij nu in gehavende vorm weer ontmoet.....!
Maar dan verdrijft een ongelofelijke aanblik zijn gedachten....
MITRA!
Zij hebben de vallei bereikt.
Hoewel de ochtendzon steeds hoger stijgt en de lucht met warmte en licht vult, komt HIER het enige licht van flakkerende toortsen die onnatuurlijke duisternis proberen te bestrijden.......!
De steile bergen rijzen op als woeste wachters, en Conan vraagt zich af hoe zij ontstaan zijn in een land van VLAKTEN en HEUVELS ....
Even vreemd als de stemmen...
.... en het lied.....
...., als dat zo genoemd kan worden.
Vreemdsoortige melodieën klinken aan alle kanten, maar toon en woorden hebben weinig te maken met muziek en taal......

Maar welk ANDER lied kan men verwachten van de misselijk-makende slachtoffers van een afschuwelijke ziekte, van deze levende afschaduwingen van de direkte toekomst van de Cimmeriër zelf?
Oh, mijn gekwelde broeders.... uw lied van gebed,.... wordt beantwoord! De wereld.... verandert voor mijn ogen...
..... ik ZIE nu..... zoals MYYA L'RRASLEFF wil dat ik zie! Ik.... voel.... grote.... vreugde....
..... en ik MOET naar hem toe...!
Hij gilt als een gek en rent de bergen in...... alleen vanwege dat lelijke lied.....?
Het lied is een hulpmiddel.
Hij heeft het lange proces van verandering voltooid..... en behoort nu met hart en ziel..... aan Myya L'Rrasleff..... net als wij allen ooit.
Kom..... ik leg het je uit...

Terwijl zij door het kamp lopen, ziet Conan BERUSTING op alle gezichten, alsof deze wezens lang geleden alle hoop op redding hebben laten varen.....
Nou, Jenna..... wat betekent al deze onzin?
Om dat te begrijpen, Conan...... moet je eerst weten wat er gebeurd is na onze laatste ontmoeting. Ik ging naar SHADIZAR.... en had het er GOED....
"Maar ik kreeg tegenslag...... door een jaloerse minnaar..... die me aan een Shemitische slavenhandelaar verkocht..... op weg naar Asgalun.
"Het kostte me veel moeite..... en een goedgeplaatste mes-steek.... om weer vrij te worden...! Maar ik was verdwaald... in een onbekend land....
"Tegen de tijd dat ik deze bergen bereikte..... was ik bijna dood... Ik smeekte alle bekende goden om redding.....
"Maar de goden, bleek toen.... lachen je alleen maar uit....
"Want redding vond ik HIER.....
".... tussen de gekwelde dienaren van Myya L'Rrasleff.....!"
Weer zo'n vervloekte magiër, natuurlijk! Bij Crom, je komt ze ook overal tegen....!
Nee. MYYA L'RRASLEFF is meer dan een gewone magiër. Men zegt dat hij uit de hemelen komt... en de bergen heeft opgericht, terwijl hij de zon verdreef....!
Daar woont hij.... waar de pieken de duisternis raken.... en hij stuurt zijn ZIEKTE naar beneden...... Maar waarom .... dat weet NIEMAND.....!
"Als de dorpelingen besmet zijn, trekken zij naar de vallei.... als vliegen naar het vuur... Hier wachten zij lijdzaam... tot VERANDERING hen één maakt met de heer en meester.

En hij zit daar als een tevreden tiran in zijn kasteel, hè? Is ooit iemand naar boven geklommen....?
In het begin deden VELEN dat. Maar L'Rrasleff is machtig ..... en de weg gevaarlijk. Je kunt evengoed proberen de WIND te bedwingen....!
Jij bent niet alleen uiterlijk veranderd, meisje....! De Jenna die ik gekend heb zou een manier gevonden hebben om die magiër een geneesmiddel te ontfutselen.... en zijn halve bezit nog te roven ook!
Ik BEN veranderd, Conan. Als ik ooit...... zal genezen.... zal ik een deugdzaam leven leiden.....
..... maar die kans krijg ik nooit....!
Dat zullen we eens zien.
LUISTER..... als er nog MANNEN onder jullie zijn....! Ik ga naar het kasteel van die magiër..... en hij zal zich tegenover mij moeten verantwoorden!
Gaan jullie mee.....?
Zo..... dus jullie zijn nog laf ook, hè.....? Moge Erlik jullie halen....!
Misschien neem ik Myya L'Rrasleffs gehavende lijk mee, als ik met hem klaar ben...
Maar ik kom zeker niet terug met MEER medicijn dan ik nodig heb voor mezelf en ... het meisje...!
En terwijl de Cimmeriër verdwijnt in de duistere schaduwen....
..... krijgen de sprakeloze valleibewoners plotseling hun stem terug.....
Jij..... JIJ hebt hem hier gebracht....! Nu gaat hij..... de meester kwaad maken....!
Ja...... en hij zal zich op ons wreken..! Je moet boeten.... heks!
C-C-Conan...?

CONAN!!
Conan, wacht. Ik ga mee.... Het is niet eerlijk..... dat je alleen gaat....
Ik help je ..... bij de gevaren ...
Als Jenna's ogen de duisternis zouden kunnen doorboren, zou ze de Cimmeriër zien grijnzen, die beseft dat zij nog EEN BEETJE de oude is gebleven....!
Maar haar smerige geur en de weke aanraking van haar handen rond zijn middel herinneren Conan er snel aan wat zij nu WERKELIJK geworden is.
Want Jenna is al lang geleden besmet.... en kan ieder moment de gevreesde VERANDERING beginnen.
Dat proces kan zelfs al BEGONNEN zijn, zonder dat ze het zelf weet....!
En dan heeft de barbaar een razend werktuig van Myya L'Rrasleff achter zich, dat misschien over dezelfde macht beschikt als de magiër.
Dat verontrust Conan. Ondanks haar voortdurend verraad (of misschien juist daardoor) is Jenna een van de weinige vrouwen uit zijn verleden die hij zich nog helder herinnert.......
..... en hij zou haar NIET willen doden....!
Later klinkt vanuit de top van de bergen een spookachtig gezang op, dat Jenna onbewust doet rillen....
.... een rilling die een kreet van afgrijzen wordt.....
...... als het resultaat van dat gezang zich openbaart.....!
Moeder van MITRA!
Deze truuk ken ik nog niet...!

Toch heb ikzelf wat truuks geleerd bij mijn ontmoetingen met magiërs...... en ik weet dat wat LEEFT.....
.... ook gedood kan....
..... worrr...
HMFF...! Myya L'Rrasleff heeft je sterk gemaakt, rots-ding... maar in ruil voor die kracht.....
Heb je weinig snelheid en nog minder hersens! Kom op......
..... volg me, rots-ding....!
... ALS JE KUNT!
Geen effekt.
Terwijl een pijnscheut door zijn been trekt, vervloekt Conan zijn zelfvertrouwen, terwijl hij zo hevig vloekt dat zelfs de gehardste hoer in Aghrapur er van zou blozen....!
Dan ziet hij een eenzame boomstronk op de helling beneden hen en besluit hij tot een wanhopige tegenaanval.......

Zijn aktie is uiterst riskant .....
.... maar het LUKT!
Conan..... is alles...... in orde? Ik was bang....
.... dat ik je niet meer zou kunnen beschermen? Alles in orde, hoor....
.....: maar niet met dit arme paard. Dat rots-ding heeft hem gedood......! Nu moeten we te voet verder....!
Jij gaat nergens heen, barbaar...
..... ik bewaak deze eeuwig duistere pieken en zorg ervoor dat ieder die hierheen komt vòòr zijn VERANDERING....
...... zal sterven in mijn scherpe klauwen....!
AAAHH! Conan... help..!
Help..?

Dat zijstapje van je heeft ervoor gezorgd dat alleen IK hulp nodig heb, Jenna....!
MANNANON MAC LIR!
Je probeert mijn kop eraf te trekken, hè, monster....?
Nou.... eens zien of je dat nog kunt....
Neeeeeee..
...... als je EIGEN kop gespleten is op deze rotsen.......!
Zeg maar niets, meisje....! Alles is voorbij....!
Het is nog ver naar Myya L'Rrasleffs kasteel... maar hoe eerder ik mijn handen om die demon zijn nek kan leggen, hoe beter...!

Tijd betekent weinig in dit duistere bergland, dus het kunnen minuten, uren of DAGEN later zijn als het tweetal eindelijk de gruwelijke burcht van Myya L'Rrasleff bereikt.
Het helse ontwerp ervan doet Conan denken aan het hol van ZUKALA, in het oosten. Ook deze burcht kan alleen maar bedacht zijn door een waanzinnige bouwmeester.
Als de deur plotseling uit zichzelf openzwaait voelen beiden de harde trillingen van een dozijn troms die een onlogisch ritme slaan.
Ze horen kreten en valse fluiten, waarbij vergeleken het gezang in de vallei een engelenkoor leek.
En dan betreden ze de hal...!
Crom.

Noem hier niet de namen van minne-goden, worm...! Myya L'Rrasleff duldt deze lastering niet...!
Het is al erg genoeg dat je deze heilige hal betreedt vòòr je VERANDERING! Heel..... HEEL erg....!
Zijn stem..... in mijn geest..... als de doodsrochel van een gorilla! Sta niet zo te trillen, meisje.... ik zal hem wel even.....
JENNA...?!
Oh.... almachtige Myya L'Rrasleff.... ik..... ik ZIE...!
Ik.... deel uw waarheid.... uw heerlijke visioen....
Jenna nu één met haar meester....
Zegen over jou.... duizendvoudige zegen...! Nu zal Myya L'Rrasleff je de volheid van deze verbintenis onthullen....!
Maar wat jou betreft...... smerige AARDKRUIPER.....

.... voel de wraak van Myya L'Rrasleff!
Kom, nieuwe bekeerlinge, Myya, L'Rrasleff zal je de volmaaktheid tonen....!
Hier, mijn kind.... in de zaal van het zwarte juweel...... zal Myya L'Rrasleffs verhaal je onthuld worden......
...., een verhaal dat je niet kunt bevatten als je nog het lichaam van een worm had...!
Kijk in het juweel, herborene.... en laat je gedachten zweven door de ijzige ruimte om de streek te zien waar Myya L'Rrasleff geboren is....!
Zie nu met gezuiverde ogen de schoonheid en volmaaktheid van het volk van het zwarte juweel.... de kundige symmetrie van hun woningen.....!
Zelfs deze woorden kunnen deze PRACHT geen recht doen....!
Zie nu deze ziel op drift.... verstoten door het volk wegens onnoembare misdaden...! Ze gaven hem slechts een fragment van het juweel, om te overleven....!
Eindeloze millennia zwierf Myya L'Rrasleff door de kosmos.... hij vond slechts onzuiverheid en verrotting.... geen spoor van de schoonheid die zijn thuis was.....!
Toen maakte hij een plan..... hij zou een van die lelijke werelden tot een paradijs omvormen.....! De maden uit het stof verheffen.....
... en hen god-gelijk maken....!

Dat is de gift van Myya L'Rrasleff, herborene... de gift die eens heel deze rottende, lichte planeet zal verheffen....!
U bent te goed.... meester....
Spreek niet van goedheid tot je het heilige vuur door bent.... en één geworden met het zwarte juweel.....
...... want in zijn kern zul je ongekende schoonheid zien..... voel de kracht en......
.... helderh....?!
AARRGH!
Je kùnt niet door het vuur.... het juweel wijst je af! Een leugen! Je bent niet WERKELIJK VERANDERD....!
JE MOET STERVEN, SMERIGE MADE...!
Nee.... genade... Conan..... help....!
Roep de naam niet van een worm die al verpletterd is...!
Wormen kunnen verpletterd worden.... maar MANNEN niet....!
Hoewel het langer duurde dan ik dacht om me door je dienaren heen te hakken...!
Nu eens zien hoe lang JIJ het uithoudt, hond!
De diepe angst van de bijgelovige noorderling schuilt achter Conans driestheid, want hij weet hoe MACHTIG zijn magische tegenstander is......

... en hij weet ook dat hij Myya L'Rras-leff niet kan doden...
.... zonder ook alle hoop op ge-nezing te ver-nietigen....!
Maar de magiër uit de hemelen kent deze beperking NIET.....!
Jenna, geteisterd door het mystieke vuur, moet mach-teloos toekij-ken......
.... hoe haar vroe-gere redder slagen uitdeelt die slechts mogen verwonden ....
..... terwijl Myya L'Rrasleffs magische staf het leven zelf wegzuigt uit de barbaar, razend van pijn.....!
En dan daalt de genadeslag neer, terwijl Jenna's ziel weent over HET LOT van een DAPPERE KRIJGER die een zo roemloos einde vindt....!
Dan stokt haar adem, als Conan razendsnel zijn laatste kracht samenbalt in een wanhopige stoot.....
... en de grote Myya L'Rrasleff GILT....!!

BIJ ERLIK! Die slag moest verwonden, niet doden!
Nu zitten we pas goed in de problemen...!
N-Nee, Conan.... hij liet me het zwarte juweel zien... zijn kracht... vernietig het....
Een juweel vernietigen? Dat kan niet al te...
HARGH!!
Maar toch.........
Laat me erdoor, verdomme! Laat me door!
Telkens opnieuw hakt de barbaar in op de hindernis van flitsend vuur....
..... en gelukkig is HIJ niet zo VERZWAKT door de magische ziekte als JENNA....
... anders zou ook hij STERVEN....!
Als Conan de stuiptrekkingen van het meisje ziet, knapt er iets in zijn geest. Hij heeft al veel vrouwen VERLOREN......... en dat mag niet OPNIEUW GEBEUREN....!
Smerige magiër....! Misschien kan IK niet door die muur.... maar jouw dikke LICHAAM WEL...?
Nee... wat doe je? Laat Myya L'Rrasleff los...!
Mitra! Leef jij nog?
Het juweel....... voedt mij..... met LEVEN....!
Dan.... bij alle goden en demonen van de wereld....
Moet je opnieuw sterven!
Nee.... zie je niet....?
Hij wilde je leiden naar het.....

Maar zoals zovele zelfbedachte hemels-op-aarde....
... vergaat ook DEZE gemakkelijk......
..... tot stof.
Jenna..... zit er nog leven in je zieke lichaam? Ben je nog......... ISHTAR!
Je bent mooi.....
Jij mag er ook zijn..... nu die zweren van je gezicht zijn. Zo te zien heeft de vernietiging van het juweel resultaat gehad....!
Conan antwoordt niet, want een stem zonder lichaam klinkt op boven de ruïnes...... een onaards gejammer dat treurt over het verloren paradijs.........

Stan Lee PRESENTEERT
CONAN DE BARBAAR
STEM uit het VERLEDEN
J.M. de Matteis - tekst * John Buscema & McLeod - tekeningen * George Roussos - kleur * Rob van Eyck - vertaling
BeauType - lettering * Ans Loos. Ned. prod. en red.
De wrede vloek van Myya L'Rrasleff is opgeheven* en daardoor is de stemming in het Shemitische stadje omgeslagen van doffe wanhoop in een vreugde die zo uitgelaten is dat zij grenst aan waanzin.
Maar er is er EEN in de feestende menigte wiens hart bezwaard is.... en zelfs alle wijn uit het paleis van koning Akhirom van Pelishtia zou zijn somberheid niet kunnen verdrijven.
Naar de verhalen van
ROBERT E. HOWARD
* Zie het vorige verhaal.

Hé, Conan...... waarom zit je hier te mokken, als je vrolijk zou moeten feestvieren?
Je hebt niet alleen die magiër verslagen en ons van zijn vloek bevrijd...... maar je hebt óók JENNA teruggevonden, na al die jaren......!*
Je bent dronken.
En wat zou dat....?
* Conan en Jenna kennen elkaar van vroeger.
Niks. Drink maar tot je erbij neervalt. Wat mij betreft...... ik ga weg uit dit nest vol lafbekken!
Je mag mee, als je wilt. Anders..... was het leuk je gezien te hebben. Denk ik.
DENK je...?!
ZO..... "denk" jezelf dan maar naar alle zeven hellen, barbaar.....! Vaarwel en.....
..... ga maar gauw....!
Goed zo, Jenna..... stuur die gespierde aap maar weg....! We hebben hem niet meer nodig....!
Wat JIJ nodig hebt is een minnaar als Bakkhai, voor je...... meer SUBTIELE behoeften....!
.... en.....
Conan! WACHT!
Ik heb toch liever een man dan die slappelingen hier...!

Ze rijden weg in het maanlicht..... Jenna praat aan één stuk door, terwijl Conan somber zwijgt.
Als hij eindelijk SPREEKT... doet hij dat op een ongebruikelijke fluistertoon.....
Jenna .....geloof jij dat de geesten van de doden onze wereld kunnen bezoeken...?
Het enige wat Ik nu geloof, is...... buhh....... dat mijn maag door mijn mond omhoog komt, als we niet snel..... hggh.... stoppen....
Ze stoppen.
Jenna holt...
Maar zelfs dit lichtelijk belachelijke gezicht, waar Conan normaal gesproken om zou moeten lachen, verbetert zijn stemming niet.
Pas veel later, bij het flikkerende licht van een kampvuur, begint de barbaar weer te praten.....
Ik....... VOEL de laatste dagen iets....! IEMAND, die naar me kijkt.
Iemand..? Wat bedoel je...?
Een schaduw achter me die verdwijnt als ik me omdraai..... handen die langs mijn schouder strijken....... en een ijle stem, uit Cimmeria.....!
Een.... stem......
.... van lang......
...... GELEDEN.....

Beschaamd wendt hij zich naar Jenna.....

... maar, Crom zij dank, ligt het meisje haar roes uit te slapen..... ze heeft niets gehoord.
Konden wij allemaal de wereld maar zo makkelijk vergeten....!
De woorden zijn Cimmerisch..... ze worden vloeiend uitgesproken....
Wie in Mitra's naam....?
Mitra staat hier buiten, jongen....
.... maar je mag hem aanroepen, als je wilt.
Conan voelt een brok in zijn keel en zijn nekharen staan overeind....
De aanwezigheid van een geest VERMOEDEN is één ding.... maar oog in oog met hem te staan is heel wat anders.
G-Ga weg, hels gebroed... Ga weg!
Ga terug naar de onderwereld, waar je hoort...!
Houd op met dat domme geschreeuw, jongen.... ik ben geen hels gebroed, ik ben echt!
Voel de warmte van mijn lichaam tegen het jouwe, en weet wie ik ben.
En er IS warmte ... en een zachte druk achter die warmte, waardoor Conan weet dat de man leeft...... en de man is DROGIN ....

Ik leg je later alles uit, jongen.... maar nu moet je me gehoorzamen.... en volgen.
Volgen..? Maar Jenna....
..... zal lang slapen... en nog dieper dan alleen door de wijn. Daar heeft HIJ voor gezorgd......!
HIJ..?
"LATER. Kom ... we gaan."
Een enorme opwinding maakt zich van de barbaar meester als hij achter Drogin aanloopt..... Hij kan zijn grootvader nauwelijks bijhouden....
En als hij nog twijfelde, dan maakt zijn hijgende ademhaling daar een eind aan, want er zijn maar weinig mensen die sneller kunnen lopen dan Conan van Cimmeria.
Even later....
Deze magische poort brengt ons naar de andere kant van de wereld..... naar de plek waar ik tegenwoordig woon.
Kom.
In een lichtstraal stappen om over de Aarde te vliegen....? Ik heb genoeg tovenarij gezien om DIT niet te vertrouwen....!
Conan... ik zei: KOM.
De klank is onverbiddelijk..... dezelfde klank die zo'n twaalf winters geleden werd gebruikt om een koppige veertienjarige te laten gehoorzamen.
Het resultaat is hetzelfde.
Onder een gemompeld gebed aan diverse goden stapt Conan met tegenzin door de glinsterende poort.

.... en heeft daar onmiddellijk spijt van...!
De werkelijkheid valt weg....
.....Conans bewustzijn lijkt uitgerekt te worden en samen te smelten met een vaag, vormloos geheel.
Maar temidden van deze wazige wereld blijft een eenzame stem voortdurend bulderen: "Ik ben CONAN", klinkt het, "CONAN, CONAN... Co-.....
.... NAN!
ISHTAR..! Waar zijn we.....?
Ze staan in een moeras..... maar er hangt een onheilspellende sfeer over het zompige water.....
... en terwijl een dikke, zware lucht Conans longen vult, wenst hij dat hij, net als Jenna, zijn maag geleegd had.
Een veelkleurige mist kronkelt zich sinister rond misvormde bomen.....
Houd op met dat domme gapen, jongen ..... we zijn er bijna...! Het paleis van mijn meester ligt daar...
..... en ik kan zijn ongeduld voelen..!

Ze lopen verder, terwijl insekten rond hun hoofd cirkelen en in de verte onmenselijk gehuil opklinkt.....
......en Conan vraagt zich af welke macht in staat is iemand aan de dood te ontrukken en hem weer veel jonger te maken...
.... en mensen over de wereld te verplaatsen, alsof zij stukken op een schaakbord zijn..?
Dan ziet hij de burcht, die als een graftombe in de mist verrijst.....
..... en een beeld met vele ogen, dat de buitenmuur bewaakt.....
En tegen zijn zin moet hij konkluderen:
Je bent.... veranderd, grootvader, en niet alleen uiterlijk.
De Drogin van vroeger zou nooit iemand meester genoemd hebben, zeker niet......
.... iemand zoals IK, Conan....?
Heeft het leven je nog niet geleerd dat je iemand niet op grond van zijn UITERLIJK moet beoordelen?
Maar.... ga zitten.... dan zal ik je bewijzen dat RAVENNA een eerzaam mens is.....!

Je vertrouwt me niet, hè...? En ik dacht nog wel dat mijn kennis van je taal je op je gemak zou stellen.
Maar misschien kan een goed maal meer bereiken dan woorden. Ik roep mijn personeel.
Als jouw personeel jouw omvang heeft, dikke, zijn we al verhongerd voor ze hier zijn.
Oho..... nog gevoel voor humor ook...! Maar zoals je ziet lijken mijn dienaressen en ik even weinig op elkaar als de slangegod SET op de IBIS-priesters..!
En als je nu even je mond houdt om er wat voedsel in te stoppen.....
En eten DOET de barbaar.... maar pas NADAT hij zowel Drogin als de dikke Ravenna van ieder gerecht heeft zien proeven.......
Hrmf.... niet slecht, dikke ...... doet me denken aan het vlees dat ik kreeg toen ik krijgsheer was van de Bamula's, in Kush.
Hoe ver zijn we eigenlijk van Kush?
HA, HA, HA....! Je hebt stijl, Conan...... Je maakt komplimenten en stelt tegelijk vragen....!
Hij heeft recht op antwoord..... voor zover IK dat kan geven..!

Luister goed, Conan...... ik vertel dit maar één keer.
"Toen je mij voor het laatst zag was ik gebroken door ouderdom... mijn enige toekomst was de dood.
"Toen ik alleen in de sneeuw op het onvermijdelijke wachtte, dreven mijn gedachten af naar dromen van lang geleden.....
"..... ik dacht aan de roem die ik geproefd had toen ik langs de grenzen van ons noorderland vocht.
"Ik vervloekte mezelf dat ik niet dieper naar het zuiden was doorgedrongen.... dan was mijn leven ANDERS geweest.
"En toen verscheen RAVENNA voor mij ...... Ravenna, die me vertelde over zijn ziekte die hem in zijn moeraskasteel van de wereld gescheiden hield.
"Hij bood me een RUIL aan ...... ZIJN geest in MIJN lichaam. Hij zou mijn ogen en oren delen..... in ruil voor de verwezenlijking van mijn zwerversdroom.
"Maar om deze Aarde te kunnen doorkruisen, zei ik, moet men jong en gezond zijn.
"En de meester antwoordde: dan zul je dat zijn.

"Met Ravenna in mij reisden we van de grensrijken naar de zwarte landen..... en van Khitai naar de Pictische wildernis.
"We bespraken het lot van landen met vorsten...
"We bestormden de muren van oude steden, vol gruwelijk kwaad....
"We genoten van vrouwelijke lieftalligheid.....
".....maar ook van bittere strijd.....!
"Maar terwijl de jaren verstreken, werden de vreugdevolle beelden en geluiden steeds grauwer en lawaaieriger."

Ik was dit leven moe.... Op een manier die ik nooit voor mogelijk had gehouden.
Ik wilde alleen nog maar rust en vergetelheid en vroeg mijn meester me te bevrijden.
En omdat ik zachtmoedig van aard ben, willigde ik zijn verzoek in..... op VOORWAARDE dat hij iemand zou vinden die ervoor zou willen vechten.....!
Dus DAT is het..! Nou, ik heb eerder varkens geslacht..!
N-Nee.... je begrijpt het niet!
DROGIN... ROEP JE HOND TERUG!
Niet doen, jongen...... het gaat niet om Ravenna
Een van zijn dienaren dus...! Wijs hem aan, dan ben je vrij...!
Met vochtige lippen en trillende buik wijst Ravenna naar de muur.....
..... waar, tot Conans verbijstering, een duistere tunnel gaapt die er vijf minuten eerder nog NIET WAS....!

Wees gewaarschuwd, Cimmeriër. Als Drogin vertrekt, verlies ik mijn band met de buitenwereld... en dan wordt zelfs Ravenna..... onaardig.
Je strijd zal dus NIET makkelijk zijn....!
Klets maar raak, dikke, dan hak ik je kampioen aan stukken!
En terwijl de barbaar in de schaduwen verdwijnt, hoort hij Ravenna onduidelijk mompelen.....
"Kampioen? Wat moet ik met een kampioen....?"
En onmiddellijk daarna......
...... flitst helder licht.....
...... en in dat licht......
YAG-KOSHA..!*
* Lang geleden.
Ja, dwerg Yag-Kosha!
Je moet boeten...
.... want je hebt me vermoord...!
Vermoord ....?Je vroeg me ZELF om....
.....je te doden....
Maar de olifantman van de groene planeet is weg.....

.... veranderd in een gevleugelde nachtmer-rie die al even bekend is...!
EEN DUIVELS-BEEST VAN NERGAL!*
* Ook lang geleden.
Ik heb jouw soort lang geleden met een magisch ju-weel verslagen...... eens kijken of dat ook lukt met alleen een zwa..
MITRA EN ISHTAR.....!!
THAK...!* Maar volgens mij ben jij niet ECHT Nabonidus' aap die herboren is.......
Jij en die anderen zijn visioenen, opgeroe-pen door die dikke dwaas Ravenna...!
* Eveneens al lang geleden.
Maar..... levend lijk of vervormde demon..... ik zal je van-avond opnieuw DODEN....!

Ik JOU ook, mijn brute barbaar ......!
... maar het beeld, zijn hart in vuur....!
Wat? Begroet AMRA, de leeuw, zijn VROUW niet met vreugde.....?
Zijn Bêlit...... de koningin van de Zwarte Kust?*
* Zie delen 1 t/m 11.
De stem verandert zijn bloed in ijs....
Ben je onze jaren aan boord van de Tijgerin dan al vergeten....... onze overwinningen........ en dat ene grote DRAMA......?
Natuurlijk weet je dat nog......
..... hoe je me liet sterven ... ALLEEN.....!?*
Nee....! Wat je ook bent.....je bent Bêlit niet.
Nee? Wat DAN..... mijn liefste?
JIJ BENT BÊ-LIT NIET!
Je bent slechts een schimmig spookbeeld....!
Vol leugens!
Leugens! Leugens.....! LEUGENS...! LEUGENS..!!

De kreten van de Cimmeriër lijken door de eeuwigheid heen te bulderen......
...tot de eeuwigheid stopt... en hij bij bewustzijn komt.
Uitstekend! Mijn verkenning van je geest, Conan, heeft me onthuld dat die even sterk is als je lichaam..... en vol zit met allerlei ervaringen. Je bent zeer geschikt voor mijn doel.
Jouw doel......?!
Ik snap 't.
Je had geen KAMPIOEN nodig, Drogin... maar een VERVANGER.
Hoe heb ik zo stom kunnen zijn...
Maak jezelf geen verwijten, jongen. De liefde voor je grootvader heeft je verblind. En verwijt ook DROGIN niets.......
...... want ook HIJ werd afgeleid......
..... door andere zaken.....

BIJ ISHTAR!
J-Je bent geen man, Ravenna....... zelfs geen smerige magiër! Je bent een..... DING.... net als die standbeelden hierbuiten..!
Bij mijn eigen volk was ik HOGEPRIESTER. Maar dat was millennia geleden, vòòr mijn broeders ondanks mijn waarschuwingen dit heilige moeras verlieten.
Ze wilden de wereld zien.... maar ontdekten te laat dat ze afgesneden werden van onze levenskracht..... zodat ze allen gestorven zijn.
Maar eenzaamheid is ook een soort dood..... waaraan ik al heel lang lijd...!
En dus zocht ik naar een voertuig voor mijn bewustzijn ..... om mij met emoties te vullen, waaraan ieder behoefte heeft.
Vele voertuigen hebben mij gediend...... vele zielen heb ik uitgeput....
.... want met hun lichaam nam ik ALLES..... ik zoog alle emotie uit hen weg.
Denk je eens in, Conan, al deze jaren heb ik geen vreugde, verdriet, woede of medelijden gekend. Toen hij me de vrijheid aanbood in ruil voor jou, kon ik niet weigeren....
..... en ..... heb ik geen enkele WROEGING gevoeld.
BEGRIJP je dat, Conan...?
Ik begrijp het, Drogin.... Wij zijn aan elkaar verwant! Maar begrip is geen berusting......

..... en ik geef me niet zomaar OVER....!
Je bent..... boos, barbaar..... dat is jammer. Aanvaarding van de VERENIGING doet minder pijn.
AAAAAHH!
Conan LIJDT dus pijn.
Pijn die als een rivier door hem heen stroomt ..... en hem overweldigt.
Maar terwijl Ravenna het hart uit de ENE Cimmeriër zuigt....
...... verliest hij zijn greep op een ANDERE....
.... en wat al heel lang van STEEN was....
...... LEEFT nu weer......!
Nee, smerig monster... laat hem los!
Laat hem los, zeg IK!
Hij is mijn KLEINZOON, Ravenna... ik sterf liever duizendmaal zelf...
... dan HEM te zien sterven!
Het vuur vreet diep in vlees en vacht....
..... en verspreidt zich snel.....

Maar niet SNEL GENOEG!
Weg van mij, dwaas!
WEG..!
Met een doffe dreun slaat Drogin tegen de harde stenen vloer....
Gevolgd door een kreet van angst.......
DROGIN...!
En angst vermengd met woede...
.... is vreselijk om te zien...!
Ravenna...
....je gaat eraan.
Razend van woede nadert Conan het gedrocht......
... en zijn scherpe zwaard hakt hele hompen uit zijn vormeloze lichaam.
Keer op keer treft het zwaard doel.
Dan heft Conan zijn gespierde armen...
..... voor een laatste-dodelijke slag.....

... die GEEN doel treft....!
Onder wild gegil ontketent Ravenna een psychische stoot die de twee barbaren wegslaat......
... terug....
... door de kosmische leegte.
Ik drijf je ver van mij, Conan van Cimmeria, zodat ik kan rusten en mijn wonden kan verzorgen. Maar wees gewaarschuwd....
..... mijn fysieke vorm zit gevangen, maar mijn geest ....
..... heeft een groot bereik.....
...een... ERG.... groot.... bereik.....
Mitra! We zijn terug!
Drogin! Je LEEFT nog....!
Maar Ravenna heeft je weer van je jeugd beroofd.....! Laat me je helpen.......
Nee...... ik verdien geen hulp. Ik heb je dit alles aangedaan, omdat ik het lot niet kon aanvaarden dat Crom voor mij bestemd had....
.... omdat ik ZWAK was...

Ik zal nu doen wat ik jaren geleden had moeten doen. Ik ga nu....
... sterven...!
Conan opent zijn mond om te spreken, maar sluit hem weer.
Woorden kunnen niet meer van nut zijn.
En dus, voor de tweede keer in zijn korte leven, ziet hij de oude, gebogen man trots in de verte wegstrompelen.
Ditmaal is er geen woede, geen boze kreten, geen bittere tranen. Zo reageert EEN MAN niet.
... want hij IS NU een man.
CONAN?
Ik hoorde stemmen. Is er ..... iets?
Hij draait zich om... en Jenna schrikt van zijn blik.....
..... maar ook van de zachte manier waarop hij knielt en haar huid streelt.
Iets zegt haar dat zij Conans zwijgen moet eerbiedigen...... zonder vragen......
En, als tederheid omslaat in hartstocht......
... hoort Jenna -of denkt zij dat ze hoort- Conan iets FLUISTEREN......
..... iets over leven ..... en dood.....
..... en over de stem uit het verleden...
....

Stan Lee PRESENTEERT:
CONAN
DE BARBAAR
DE HAND VAN ERLIK!
Op een kronkelige weg in zuid-west Shem verandert een mooie, onbewolkte dag plotseling in een....
NACHTMERRIE!
Conan.... in Mitra's naam...
WAT GEBEURT ER..?!
J.M. de Matteis tekst
John Buscema & Bob McLeod tekeningen
George Roussos kleur
Gebaseerd op de verhalen van ROBERT E. HOWARD.
Rob van Eyck - vertaling
BeauType - lettering
Ans Loos - Ned. prod. en red.

Ik ben geen waarzegger, Jenna..... Geen idee...!
Plotseling kwam die mist opzetten... en nu duiken daar plotseling allerlei demonen in op! We moeten.......
WACHT! Hoor je dat? Dat klinkt als een....
... FLUIT..... een vreemde, instabiele melodie, waarvan de noten de mistflarden lijken te bezweren.
Dan, als verdreven door de muziek, trekt de mist op....
Crom, meisje... KIJK!
..... en wordt de oorzaak zichtbaar.
Gekoncentreert op zijn muziek, de ogen gesloten, hanteert de man de fluit.
Maar zijn koncentratie wordt verstoord door een luide, boze kreet.
Hé, daar Houd op met die herrie! Ik moet je spreken .....!
Dat is nu ook toevallig, barbaar...... ik wil JOU namelijk ook spreken!
Dus kunnen we maar beter meteen kennismaken ....!

Vergeef me mijn brutaliteit...... ik heb me nog niet voorgesteld. Ik ben VONNDHAR. En jij bent Conan, de Cimmerische zwerver.
Ken je mij...?
Jazeker. Maar kijk niet zo bezorgd, barbaar..... het gaat niet om jou. Ik ben voor HET MEISJE gekomen.
Jenna voelt zich niet op haar gemak bij deze woorden. Onwillekeurig spiedt zij rond naar een mogelijke schuilplaats.
Maar haar breedgeschouderde metgezel....
... voelt meer voor een DIREKTE AANPAK....
Wees eens wat duidelijker, kerel....... of ik breek je in tweeën..!
Met plezier, Conan.... als je mijn mooie zijden mantel wilt loslaten.......!
Zo is het BETER.
Hm... waar WAS IK?
Oh, ja..... ik ben gekomen om Jenna naar degene te brengen die haar ziel bezit.......
...... naar degene aan wie wij allen behoren.
Hij heeft vele namen gehad, in eindeloze eeuwen. Ik geloof dat jullie hem kennen als......
.., ERLIK, de god des DOODS..!
Kijk naar zijn Aardse hand.... en vrees zijn greep!

Ja, kom nou...! Je bent een MAGIËR..... en je macht ligt natuurlijk in die klauw...!
Bij Ishtar! Waar ik ook ga, altijd kom ik jouw soort tegen....! Ik zeg je DIT, VONNDHAR...
... ik ben het zat!
Goed dan, Cimmeriër... Val maar aan!
Het is lang geleden dat ik het welluidende gekletter van staal op staal heb gehoord.
TE lang geleden!
Vonndhars snelheid verbijstert de barbaar en alleen door zijn jarenlange ervaring kan hij de slag pareren.
Eén ding moet ik zeggen, magiër... je vecht goed!
Jij ook, mijn vriend... buitengewoon goed!
Maar onze strijd is nutteloos, tenzij ik je kan overtuigen dat ik geen magiër ben..... maar een ware dienaar des doods....!
DAT is heel simpel. Als jij de dood dient.... laat me je dan DODEN ....
... en dan maakt je "meester" je weer levend!

Een schitterend idee, barbaar!
Schitte...
URRKKKK!
Crom! Hij stort zich-ZELF op zijn zwaard .....!
Wat maakt het uit, Conan... wees blij dat hij dood is!
Na die MYYA L'RRASLEFF en die vreselijke RAVENNA* hebben we voorlopig wel magiërs genoeg gehad....!
* Zie deel 16.
Ja. Toch vraag ik me af wat hij van je wilde...!
Dat komen we niet meer te weten. Ook magiërs blijven dood als ze doorstoken zijn.
Ik ben blij dat je dat zegt, Conan.
Heilige moeder van Mitra....!
Misschien geloof je me NU..... en kan ik je ALLES uitleggen.
Zoals IK al zei, ben ik voor Jenna gekomen. Ze had weken geleden moeten sterven, in de vallei van de eeuwige nacht*. Maar Myya L'Rrasleffs ziekte heeft haar genezen....
..... tot woede van Erlik.
* Zie deel 16.
En JIJ komt haar nu........ halen?
Ik kom OORDELEN. Als haar daden haar waardig keuren om verder te leven...... dan ga ik weer. Als dat NIET zo is.......
Jenna...?!
Ze is.... WEG...!
Conan zucht diep. De kleine kans die Jenna had om zich "waardig" te tonen, heeft ze nu wel grondig verknoeid.

Maar het meisje neemt liever geen risico en dus rent zij hals over kop door het struikgewas.
Vol angst ziet zij slechts de grimmige klauw die stinkt naar vers bloed en vergane lijken......
En koste wat het kost, zoekt zij.....
... REDDING...!
En dit stoffige tentenkamp kan haar die redding brengen....! Want waar tenten zijn, zijn MANNEN ....
...... en met mannen weet zij wel raad......
HELP...! Oh, Ishtar, Adonis en Bel......
Help me..!
Hè....? Wat krijgen we nou...? Een goudharig meisje in nood....?
Het is direkt duidelijk dat dit geen hovelingen zijn op een jachtpartij ....
..... maar met schurken is Jenna wel vertrouwt......
Wat denk je ervan, Agaarn? Te mooi om geen gebruik van te ....
Stil, Orawk!
Vertel op, meisje.... Ben jij een SPIONNE? Kom jij de bende opsporen die de karavanen van koning AKHÎROM van Pelishtia overvalt?
Spionne...? Ik...? NEE! Maar... eh...als je buit wilt....... dan weet wel wat!
Ik ben weggelopen van mijn meester..... een ERG rijke man.... en samen met zijn dienaar zoekt hij me, het woud...!
Ze dragen juwelen.... een HELEBOEL juwelen..! Ik wijs jullie de weg wel!

Jij bent het enige juweel dat ik wil, meisje. We willen trouwens allemaal wel van je juwelen proeven!
Ja.... eh..... dat snap ik. Ik zie dat jullie een beetje .... eh.....EENZAAM zijn.
Maar blijf nog wel een tijdje, knapperd..... en mijn meester niet. Laat je hem zomaar lopen.....?
Ze heeft gelijk, Okkan...! We pakken hem.
Als de andere rovers instemmend mompelen, gaat Okkan akkoord.
Want een goede leider weet WANNEER hij toe moet geven.....
... als hij tenminste de leider wil BLIJVEN.
Intussen.....
Zeg, barbaar..... waarom wil je met me mee....? Heeft het meisje je hart gestolen.....?
Jenna...? Nee. Dat zou ze wel willen... als ze er tenminste een goede prijs voor zou maken op de markt.
We kennen elkaar van jaren geleden. Sindsdien heb ik weinig vertrouwen in goden EN hun boodschappers. Ik wil dus dat ze eerlijk behandeld wordt.
Volgens mij schrijf jij de zonden van hun aanbidders aan de goden zelf toe. Ik verzeker je dat ....
BIJ ERLIK!
CROM! Dit hadden we kunnen verwachten..!
Brullend als wilden valt de bende aan.....

...maar als zij een weke edelman en zijn dikke dienaar hadden verwacht......
..... dan valt dus de kennismaking flink tegen....!
WAT....?! Maar drie tegelijk....? Ik wil er toch minstens VIJF van jullie aan mijn zwaard rijgen...!
Maar goed..!
Je vechtkunst is indrukwekkend, Vonndhar.... maar voor een levend spook.......
...kl̲ets je TEVEEL!
Als het niet de bedoeling was dat mensen PRATEN...... zouden ze geen TONG hebben....!
Ha, ha! Terug, schurken ......TERUG...!

Nou.... over EEN ding zijn we het eens...... schurken ZIJN het...!
Okkan..... als ZIJ hovelingen zijn...... dan ben ik een IBIS-PRIESTER!
Houdt op met vechten, mannen, voor we er allemaal aan gaan! Dat meisje heeft ons bedonderd....!
Meisje, zeg je...?
WELK meisje...?
Nou..... die verraderlijke slet.....
..... daar...?
Moretto...! Ze gaat ervandoor ...! Pak haar!
Met plezier..!
Breng haar hier..... dan zal ik haar leren dat ze niet zomaar Okkan van Hyrkania kan belazeren....!
N-Nee... ik heb geen kwaad gedaan...

Tja, Jenna..... je leugens zullen mijn beslissing NIET GUNSTIG beïnvloeden.
Ze .... hoort bij mij...!
Hé... KEN jij dat meisje?
Nou, houd haar maar. Aan haar hebben we niks. Maar aan jullie wel. We komen vechters tekort.
Er komt oorlog tussen Akkharia en Pelishtia..... en dus karavanen vol goud om de strijd te bekostigen.
We hebben er ons beroep van gemaakt om...... karavanen te STOPPEN........!
Het is een gevaarlijk beroep, want Akhirom is machtig. Maar het verdient goed. Doen jullie mee?
Goed... maar jullie moeten MIJ volgen!
WAT...?!
In Ishtars naam, wie denk je dat je bent..?
CONAN.
Even heerst een gespannen stilte, als de rovers de kracht van die slag afwegen tegen de mogelijke woede van Okkan.
Dan....
HA-HA-HA-HA!
Tja, Okkan... volgens mij gaat deze Conan voortaan het grootste deel van de buit krijgen!

De nacht brengt slaap voor velen, maar niet voor iedereen....
Ik weet nog niet wat jij bent, Vonndhar...... een MAN, of een ondode demon in menselijke gestalte...?
Ik BEN een man, Conan...... geboren uit een vrouw. Maar ik leefde al eeuwen geleden.... vòòr de oceanen Atlantis verzwolgen......
.... toen VALUSIA het sterkste land op deze wereld was... een land vol BEKORING.
"Zo'n dertig jaar vòòr de legendarische KULL als koning heerste, was mijn vader een aanzienlijk edelman,....... en ik werd opgeleid tot geleerde.
"Maar ik vond het saaie leven aan het hof ONDRAAGLIJK .... en dus wilde ik KRIJGER worden.....!
"Na een tijdje voerde ik het bevel over het beruchte ZWARTE LEGIOEN..... en ik leverde vele gevechten tegen Valusia's vijanden. Talloze balladen bezongen mijn daden.
"Ongetwijfeld zou ik ooit vermoord worden. Geen enkele koning wil NOG een HELD naast zich aan zijn hof.
"Maar het lot greep in..... in de vorm van onze aartsvijanden, de Commoriërs. Zij namen de koning werk uit handen door mij op het slagveld met pijlen te doorzeven.

"Terwijl ik stierf en mijn bloed uit vele wonden stroomde, zag ik plotseling een donkere wolk aan de hemel oprijzen.....
"Een wolk die de anderen niet schenen te zien.
"Toen dook een HAND op uit die duisternis..... en ik wist dat ik tegenover de DOOD ZELF stond.
"Maar zelfs de god der vergetelheid toont respekt voor een edele krijger. Zijn stem klonk luid in mijn geest.... hij bood me ontsnapping uit de EEUWIGE SLAAP.....!
"Kom", sprak hij, "dien me in de duistere landen. Grote eer zal je deel zijn...... en eeuwige avonturen....".
"Denk je eens in, Conan: een eeuwigheid vol AVONTUUR! Hoe kon ik weigeren?
"Dus vrijwillig gaf ik de GEEST......
"..... en ging het ijzige rijk binnen.... en zo diende ik ERLIK duizend jaar....

De Cimmeriër zwijgt, als Vonndhar zijn verhaal beëindigt, maar uit zijn ogen spreekt respekt....! Hetzelfde respekt dat de doodsgod eeuwen geleden heeft betoond.
Ook Jenna's ogen stralen..... maar met de glans van een ANDERE intensiteit.....
Oh, Vonndhar..... dat jij al die tijd in dienst bent geweest van zo'n GOD. Wat een LEVEN moet je gehad hebben.....
Conan KENT de klank van die stem.
Crom weet dat hij die vaak genoeg ZELF heeft gehoord.
Wat moet je verlangen naar de warmte van een vrouw..... naar de zoetheid van haar lippen......
Ja, SOMS heb ik....
Ik heb geen vrouw meer gehad......
...... in zo'n DUIZEND JAREN.....
Ze begint het spel door Vonndhars schouders zacht te strelen en verleidelijk in zijn oor te fluisteren.
Het doet Conan weinig. Laat Jenna haar charmes maar op de dood uitproberen, denkt hij. Laat Vonndhar zijn vroegere menselijkheid maar terugvinden.....
..... ook al hebben ze er weinig aan..... want ERLIK beslist....

Lust maakt plaats voor dromen....
... en voor een jonge vrouw.....
... telt alleen de droom van VRIJHEID.
Maar dromen zijn al te vaak bedrog......
.... want de grimmige werkelijkheid is ANDERS.
Het spijt me, Jenna, we moeten aan de regels gehoorzamen. Maar ik beloof....
.... dat, als ik tot je dood moet beslissen, mijn aanraking even zacht zal zijn als die van jou vannacht.
Rillend denkt Jenna aan de demonische klauw.... en dat beeld raakt zij pas kwijt......
..... in de middag van de dag erna, aan de rand van het woud......
Daar zijn koning Akhiroms mannen, Vonndhar.... en ze lopen recht in de hinderlaag die we hebben opgezet....!
Diep in gedachten hoort de Valusiër Conans woorden niet. Het uur der beslissing nadert snel..... een leven rust letterlijk in zijn handen....!

Vonndhars blik flitst naar de weg beneden, waar degene om wie hij zich zorgen maakt een PRACHTIG stukje TONEEL opvoert.....
In naam van alle goden...... heeft er dan NIEMAND medelijden met een arm, hulpeloos meisje...?
Een glimlach glijdt over zijn gezicht, vol waardering...... en iets DIEPERS.
Het is een blik die Conan vaak gezien heeft op het gezicht van oude soldaten, na teveel veldslagen en te weinig liefde.
Intussen....
Wat doe je hier vrouw?
Het waren rovers, goede heer.... ze hebben mijn kinderen ontvoerd en mijn lieve man gedood..!
Oh... hebt u dan helemaal geen medelijden....?
Hoofdman..!
Deze man ademt nog..... en hij heeft geen wonden.....!
Dit is het moment.... VALT aan!

Maar als de stoffige huif van de kar geworpen wordt, is het plotseling minder duidelijk wie de AANVALLER en wie de AANGEVALLENE is.....
Bij CROM..... het is een val!
Vijf mannen storten tollend neer bij 't eerste salvo.
Maar Vonndhar van het Zwarte Legioen hoort daar niet bij!
De aanblik van zijn met pijlen doorboorde gestalte die op hun gelederen BLIJFT inhakken, heeft een zeer VERONTRUSTEND effekt op de Pelishtische krijgers.
Geen wonder dus dat van de jonge boogschutter die aanlegt op een aanstormende Cimmeriër....
.... de handen hevig trillen.....

.... en de pijl die had moeten doden.....
... alleen maar SCHAMPT!
Met de krijgskreet van zijn noordelijke stam op de lippen valt de barbaar aan.... en de arme kerels die hij op zijn pad treft weten dat voor hen de zon voor het laatst geschenen heeft.
De weinigen die het overleven, met bloedende wonden, zullen ooit tegen hun kleinkinderen vertellen over de tijd dat zij CONAN ontmoetten.....
Conan..... de KRIJGER.....!
Conan.... de WREKER......!
CONAN....
DE...... VEROVERAAR!

Je gaat te snel, Cimmeriër...! Sta me toe..... op gelijke voet met je te blijven....!
UUUKKK!
Dat doet hij....
..... tot, tenslotte..... het gekletter van staal en het gekreun van de gewonden wegsterft.
Een slanke gestalte snelt de weg op, nu zij weet dat niemand op haar let. Dit is het moment, denkt Jenna, om ervandoor te gaan.
Maar een plotselinge windstoot zwelt aan, terwijl het NIET waait.....
De wagen kantelt.....
De vrouw gilt......

En het gordijn valt..!
Mitra en Ishtar..!
JENNA!
Conan........ is zij....?
Het ziet er niet best uit...Ze..
..... DOOD...? Dat is... ZIJN werk....!
Wiens werk...? Waar heb je het over, Vonndhar....?
Ik voel zijn aanwezigheid...! Ik ben verraden..! Vervloekte Erlik......... ik zou mogen oordelen.....! IK....!
Laat je zien, monster...... anders zoek ik je op in de diepste HEL..!
Er klinkt geraas als de donder, gevolgd door de geur van geschroeid vlees......
.... en IETS verschijnt, in vaag schemerlicht.
JE DURFT DE GOD DES DOODS TE VERVLOEKEN?
Ja...! Hoe kun je dit doen....? Je hebt mijn oordeel niet gehoord!
JE GEEST IS BEZOEDELD DOOR EMOTIE, DUS MOEST IK KIEZEN!

Maar..... je begrijpt het niet! Ze VOL LEVEN...... ze heeft de wil om te vech-ten....! Ondanks al haar fouten is zij .... vol SCHOON-HEID....!
ALSJE-BLIEFT...!
JE WEET DAT DE BALANS IN EVEN-WICHT MOET ZIJN....!
Je kent de PRIJS DIE BETAALD moet worden!
Die ken ik, Erlik...
....., en IK betaal de prijs!
Ik heb je DE EEUWIGHEID gebo-den, Vonndhar....

NU BIED IK JE......
... vergetelheid!
Verbeeldt Conan het zich, of klinkt er werkelijk VERDRIET in de stem van de DOODSGOD, als de wolk VERDWIJNT......
Er is nog slechts een treurende barbaar.....
... en een herboren leven....
OOOH
C-Conan... wat is er.... gebeurd....? Is Vonndhar?
Hij heeft zich voor JOU opgeofferd...!
Hij WAT...? Waarom?
Snap je dat nou echt niet, verdomme...? Begrijp het toch! Hij hield van je....!

Maar Jenna's verbijsterde blik bewijst duidelijk dat zij het niet KAN begrijpen. Voor Jenna is de liefde altijd een middel tot manipulatie geweest... en zelfopoffering is voor haar een ongekend mysterie.
Conan doorziet dit nu haarscherp.....
... veel scherper dan hij ooit zou willen.
Conan... wacht...!
Ga weg, meisje...!
Waar ga je heen..?
Conan, stop...! Je kunt me hier niet achterlaten....! Met al die doden.....!
Hij kan het wel.
En hij zal het...
Hij spoort zijn paard aan om een flinke afstand te leggen tussen die betoverende blauwe ogen en zichzelf. EN DAARNA.....?
Misschien vindt hij een herberg...... om te KLINKEN op de liefde, de DOOD en DAPPERSTE, meest DWAZE krijger die hij gekend heeft.
Of misschien gaat hij naar Akkharia, om mee te doen aan de oorlog. Keuzes heeft hij genoeg.....
Maar op dit moment wil hij alleen maar blijven rijden..... tot goden en blonde vrouwen.....
.... uit zijn geest verdreven zijn.
Einde.

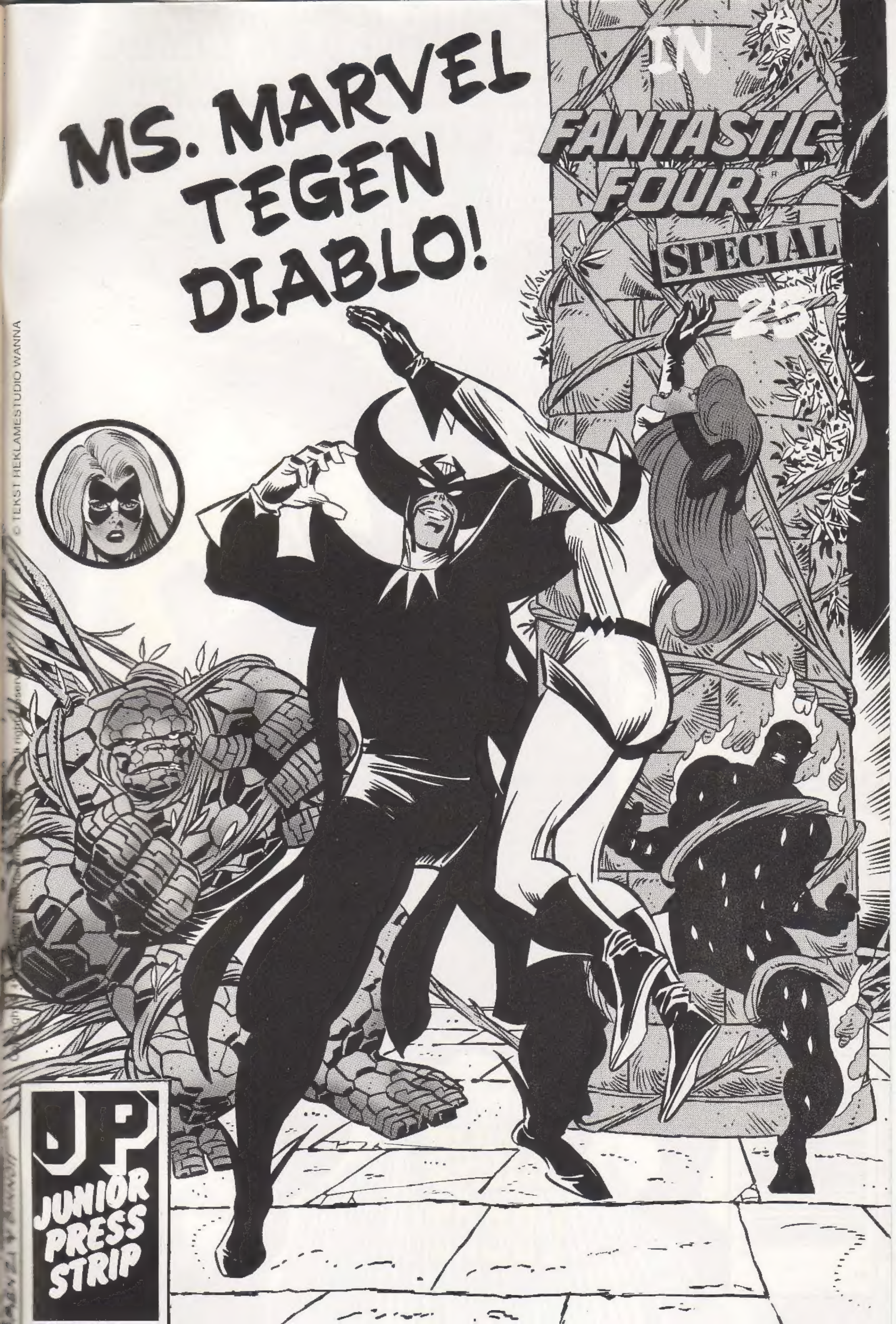

© TEKST RECLAMESTUDIO WANNA

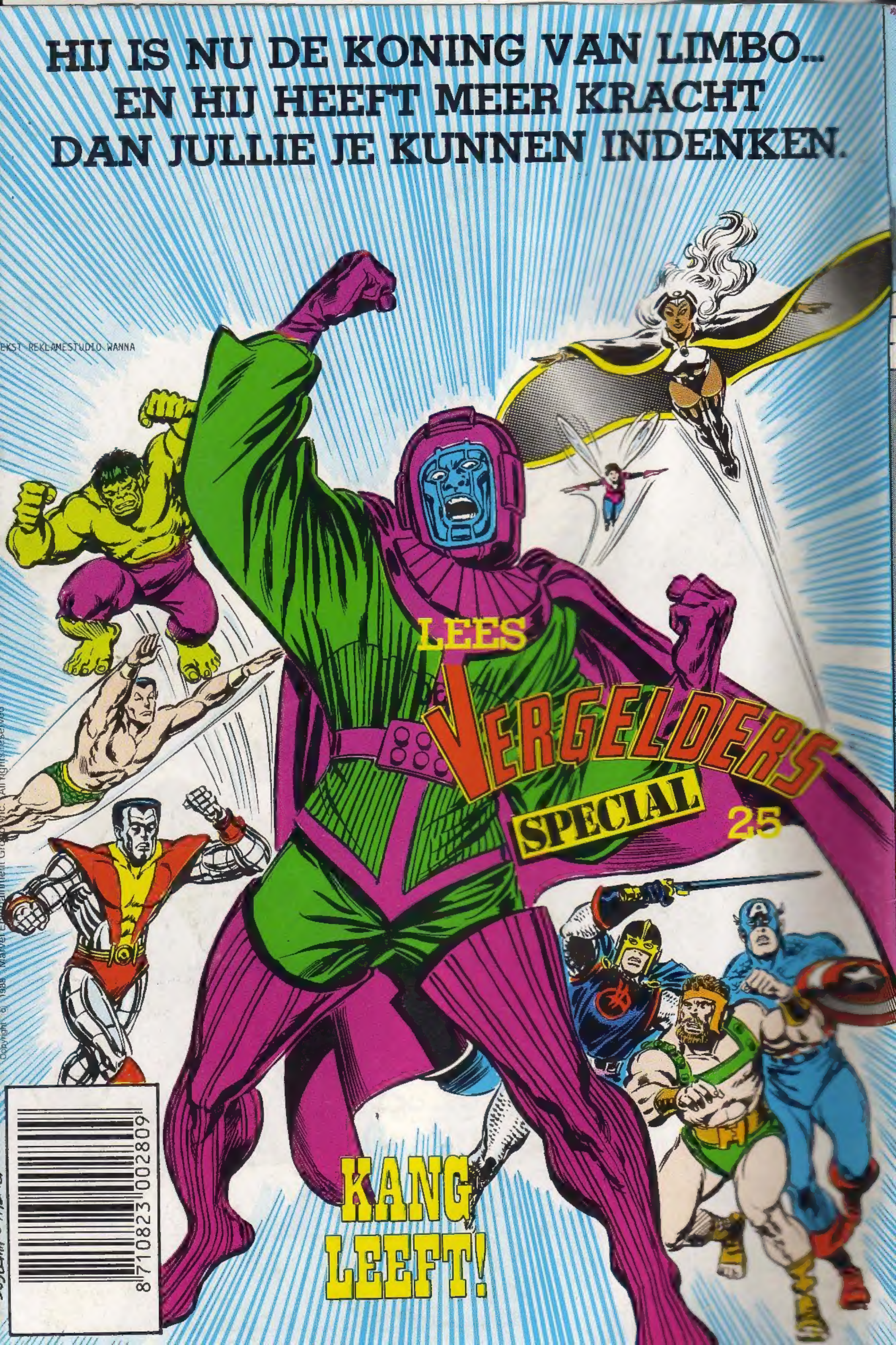

Copyright © 1988 Marvel Entertainment Group Inc. All rights reserved